

Dievo tarnas kunigas kankinys Pranciškus Budrys
*1882-10-14 Meškuičiai kun. (bv. 1907) +1937-12-16 Ufa
Sankt Peterburgas

2017 METŲ LIETUVOS KATALIKŲ ŽINYNUI
BEATIFIKACIJOS BYLA RUSIJOJE
IŠ ŠIAULIŲ VYSKUPIJOS KILUSIAM KUNIGUI
<http://catholicmartyrs.org/index.php>

XX-OJO AMŽIAUS KANKINYS DIEVO TARNAS kunigas PRANCIŠKUS BUDRYS (1882–1937)

Kunigas *Pranciškus Budrys* gimė 1882 m. spalio 14 d. Rupeikių kaime (Šiaulių r., Meškuičių seniūnija, 8 km iki Kryžių kalno). 1903 m. pradėjo mokytis Peterburgo dvasinėje seminarijoje. Į kunigus įšventintas 1907 m.

Caro ir bolševikų valdomoje Rusijoje kunigavo 30 metų (1907–1937). Parapijų geografija labai plati. Pirmoji buvo Irkutskas. Kitos – Tiumenė, Jekaterinburgas, Čeliabinskas, Viatka, Permė, Kurganas, Zlataustas, Troickas, Kostanajus, Tobolskas, Ufa, Samara, Kazanė.

Kun. P. Budriui buvo lemta pergyventi pirmąją Rusijos revoliuciją (1905–1907), Pirmąjį pasaulinį karą (1914–1918), Vasario revoliuciją Rusijoje (1917) ir spalio perversmą, pilietinį karą (1918–1922) ir 1924 stalininės diktatūros įvedimą... Po perversmo krašte prasidėjo badas, net kanibalizmas. Dvasininkija liko be teisių apsirūpinti maisto produktais. Daug metų kun. P. Budrys gyveno pusbadžiu, iš Lietuvos atsivežtus šiltesnius drabužius mainydamas į maistą. Kelionių po Sibiro parapijas pasekmė – reumatinės ligos.

Antireliginiai įstatymai, ateistinė propaganda ir stalinizmo teroras tirpdė krikščioniškų mažumų grupes. Dauguma karo pabėgėlių nebematė galimybių gyventi Rusijoje. Jau 1921 m. katalikiškosios Uralo parapijos ištuštėjo, jose liko po kelias dešimtis neturtingų parapijiečių, nepajėgusių išlaikyti bažnyčią. Neliko ir kunigų.

Uždarinėjamos bažnyčios. Religija paskelbta „išnaudotojų tarnaitė“, o dvasininkai persekiojami. Kun. P. Budrio pastoracijos aplinkybės prilygo pirmųjų krikščionybės amžių katakombų sąlygoms.

Tie, kurie lankė bažnyčias, buvo sekami, o kunigai ir aktyvūs parapijiečiai, remiantis išgalvotomis priežastimis, buvo areštuojami, teisiami, uždaromi kalėjimuose ar sustiprinto režimo lageriuose, tremiami. Bijodami represijų, parapijiečiai nustojo lankyti bažnyčias. Antireliginė propaganda buvo nukreipta ateistams ugdyti, šeimos ir santuokos institutui griauti.

Nors P. Budriui buvo be galo sunku, tačiau neatsisakė tarnystės Dievui, nesutiko bendradarbiauti su bedievių valdžia. Liko su tais, kuriems tarnavo, ir vykdė kunigo pareigas, ragino tėvus saugoti vaikus nuo komjaunimo, pionierių organizacijų, neieškojo būdų grįžti į Lietuvą.

1937 m. stalininis aparatas ėmėsi represijų prieš tautinių mažumų atstovus. Jie kaltinti šnipinėjimu kitų valstybių naudai, sabotažų ir diversijų organizavimu, Tėvynės išdavyste ir t. t. Remiantis tuo planu, kun. P. Budrys 1937 m. birželio 17 d. Ufoje areštuotas kartu su parapijiečių tarybos nariais. Asmeniškai kaltintas pagal keturis 58-ojo straipsnio punktus. Kartu su kun. P. Budriu 1937 m. gruodžio 16 d. sušaudyta 180 jo parapijų katalikų. Kun. P. Budrio apsisprendimas neišvykti iš TSRS, kur katalikų kunigų beveik nebeliko, buvo jo savanoriškas pasirinkimas kankinio daliai ir mirčiai.

Po Stalino mirties 1953 m. ir asmens kulto demaskavimo pradėtos peržiūrėti nuteistųjų bylos.

Kun. P Budrys pripažintas visai nekaltas dėl to, kas jam buvo inkriminuota.

Ufos katalikai tiki Dievo Tarno kun. Pranciškaus Budrio kankinystės šventumu, gerbia jo atminimą ir pasiūlė jį kandidatu beatifikacijai. Jo biografija publikuota knygoje „Зерно из этой земли“ [„Grūdas iš šios žemės“ vert. iš rus. k.], skirtoje kandidatams į altorių.

Beatifikacijos proceso postulatorius jau sulaukė informacijos apie gautas malones, užtariant kun. P. Budriui: po maldos į Dievo Tarną, vyriškis atsikratė potraukio rūkyti; moteriai dingo kelių sąnarių skausmai.

Beatifikacijos byla pradėta 2003 m. gegužės 31 d.

Apie gautas iš Dievo malones užtariant Dievo Tarnui kunigui kankiniui Pranciškui Budriui pranešti Beatifikacijos bylos postulatoriui:

Adresas: Kun. *Aleksej Jandušev-Rumjancev*, *Aukštoji Dvasinė seminarija „Marija – Apaštaly Karalienė“*, *Krasnoarmejskaja gatvė, Nr. 11, RU-198005 Sankt Peterburg*

Почтовый адрес: О. Алексей Яндушев-Румянцев, Высшая Духовная Семинария «Мария – Царица Апостолов», ул. Красноармейская, д. 11, RU-198005- Санкт Петербург, Россия – Russia

E-mail: postulator-rus@yandex.ru